

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Commentaria brevia in duos libros Aristotelis de
generatione et corruptione - Cod. Ettenheim-Münster 193**

Aristoteles

[S.l.], 1630

Quaestio sexta. De avgmentatione

[urn:nbn:de:bsz:31-116333](#)

QVAE STIO
SEXTA.

DE
AVGMENTATI
ONE.

Postquam nam multo eius predicatione odo
nra puit ut de angustia et alijs dicamus
& multo eius postur unde sit

Dubium Primum. An defur, et quid sit Augmentatio? ~? Conclusio Prima.

Vere datur in rem nra augmentatio.
Cato ~~cato~~. et via ~~via~~ estat. in drey n.
justicie in uerba in proprio orbi sui eximia
gloriare potest non per sonus tuis eleuans
et dilatans illa ut fiant malorum, sed haec
& alius pma augmentari. & vere datur vel
augmentae. in pma eximia. in pma augmentatio.
ut nostra dicamus, nihil & alius pma multo qd
a minore ad maiorem potest ostendere.

Prelatis namque sentit et acceptanter qd nra pma
usum

usq[ue] p[ro]p[ri]et[er] h[ab]et h[ab]ent augm[en]t[ar]e s[ed] q[uo]d
 em[er]it. m[od]i c[on]tra[m]en[do] c[on]tra[m]en[do] q[ui]d[em] s[ed] f[ac]t[um]
 f[ac]t[um] q[ui]d[em], d[icitur] s[ed] i[n] t[er]ris o[ste]r[re]ich[us] f[ac]t[um]
 s[ed] Aut[or] n[on]c[on]c[ord]at augm[en]t[ar]e, p[ro]p[ri]et[er] t[er]ra s[ed] ad n[on]c[on]c[ord]at
 p[ro]p[ri]et[er] accipit p[ro]p[ri]et[er] augm[en]t[ar]e r[es]ident[er] cum
 s[ed] f[ac]t[um] q[ui]d[em] p[ro]p[ri]et[er] m[od]us s[ed] aut[or]ne
 m[od]alit[er]e q[ui]d[em] h[ab]et ali[us] m[od]us i[n] p[ro]p[ri]et[er] f[ac]t[um]
 s[ed] ab i[n]trinsecis r[es] p[ro]p[ri]et[er] s[ed] calo[r] natu[re] q[ui]d[em]
 s[ed] s[ed] ita s[ed] p[ro]p[ri]et[er] q[ui]d[em] natu[re] addat pars
 q[ui]d[em], q[ui]d[em] r[es] p[ro]p[ri]et[er] et i[n] h[ab]et excep[ti]o[n]e,
 ne definiat augm[en]t[ar]e h[ab]et modo.

Augm[en]t[ar]e c[on]tra[m]en[do] à m[od]o ad m[od]o p[ro]p[ri]et[er]
 q[ui]ntu[m] r[es] actione m[od]alit[er]e manente s[ed]
 est[er] m[od]alit[er]e, q[ui]d[em] de p[ro]p[ri]et[er] lato g[ra]du p[ro]p[ri]et[er]
 h[ab]et mutatio n[on]m[od]i i[n] h[ab]et gen[er]al[er] augm[en]t[ar]e uniu[er]salis
 alio fr[on]t[al] mutatio s[ed] loco mutatio. cetera differe[n]tia
 sunt. s[ed] id est h[ab]et s[ed] à m[od]o ad m[od]o p[ro]p[ri]et[er] s[ed]
 f[ac]t[um] q[ui]d[em] augm[en]t[ar]e à latere seu loco m[od]o s[ed]
 alter[er]. m[od]o s[ed] q[ui]d[em] p[ro]p[ri]et[er] s[ed] f[ac]t[um] q[ui]d[em] augm[en]t[ar]e
 alio p[ro]p[ri]et[er] extensio q[ui]d[em] r[es] s[ed] s[ed] neq[ue] f[ac]t[um] q[ui]d[em]
 q[ui]d[em] s[ed] fit i[n] gen[er]al[er] f[ac]t[um], n[on] h[ab]et res

non

non mutab nec transfil à m ad m. genit. for
ce non quanta sit pata. Hocq y interna
autem in uentis ad excludendū augmentum
in pone accepta q̄ sive modis acceptis in non
mutabilitate q̄ sit ad extinſionē tūḡ ḡt angust
agnus ex appetitione alterius agnus, vel ylo
alium angust ex appetitione agnus. ad dicit
ultime manente sive pata in uentis q̄ q̄ extinſio
dicta q̄ uelut inter augmentum et generationem non
in augmentum manet, dum sive pata in gena
men. q̄o autem time compositione pata & aliu
le nunc prius ut supra dicta sunt.

Autem nunc dictum habeam. Natura et pata
impli cem est genitum ut rām ex dictis pata.

Ex genitum substantia q̄ pone et fructus ex genito,
et q̄ illa q̄ pata sit ex fructu compositione, alia non
ex genito sive q̄o, q̄o et augmentum sive mutabilitas
et q̄ illa q̄ pata compositione cum pata in pone
est regis natura pata fructus.

Supponendum dicit ad augmentum pone dicta
regis

144

regrī mutatis nomine. jo regris māstis celi
20 petis ad tritio cibam. 30 petis albae illig et
decoctio. Et - cornutio cibi. 50 genas nonas
partis fuisse. et tandem aegritudis putes Q dicit
augmentatio. Item vel de dñi p̄hi ex nunc
et aliq̄ sunt quae in primitus s̄n̄r dñs. jo f: ip
+ dicebant augmentatum non est metu p̄caūia.
rem distinguitur ab aliis p̄tētis metu, sed p̄tētis ag-
gregati qdām p̄tētis q̄stant ex vītē p̄dichi
mutabilit̄. Unde illis p̄ficitis granis augmentatio
cum merito ex illis ablatis tollit et augmentatio
p̄tētis q̄sumus h̄s sit. C

Conclusio Secunda.

Quamvis nutritio possit quantumq; confitere aliq;
augmentat̄, augmentat̄ tamen non potest fieri sine
nutritione et vocamq; nutritionem reperiem hu-
midis radicalis et calor natūs vigore suo q̄sumit ut
supra dixi me. Ta Ceteris pars facili p̄t. name
in minente p̄t. effectum augmentat̄um p̄t. generat
nutritio, et tamen non est illi augmentatio. jo nutritio p̄t. epe
sine augmentat̄.

7a

2a pars contra et 2e recta. nam augmenta vel
augmentatio nihil est aliud quia aegritudo non a par-
tis. sed semper cum productione nouae fulita. omnes
est certa. nam in hoc differt ratione ab aug-
mento ut infra videlicet gyna non sit. nam
illa nova gynas non sit productio sine cum sit vero
accidens. atque solum gynas fulita cuius immediate in ha-
bit. sed semper productio cum augmento nouae fulita
tunc ultra. Deinde fulita partiales agnoscuntur
et mutabiles. sed augmentatio ~~est~~ sit. dum nutritione.

CONCLUSIO Tertia.

Absurdum est in prima afferentie augmentacionem
frustra esse vel identice esse potest nonque quod
hunc ad augmentum priuatum et plenum sit quod
et augmentatio sit et nichil sit esse illud motus in sensu
causalium.

Pto Canto 70. nam augmentatio et unius motus nonque
aegritudo non est. sed semper frustra. neque identica cum
sit inde esse productus motus. atque hanc. et pto gyna.
alias non est unius motus frustis sed monstruosa aliq
aggregationem ex variis frustis motus.

Pto 70. Ex nullo capite colligi potest frustra vel reator
ridiculus

identitas inter augmentatum et inter eis motu ad
 ipsam regitur. - go reus, realis reus frutis identitas
 debet admissi. gyna pot. pte ans si ex alijs capi-
 te colligi posset, velach realis vel ipsius identitas
 inter augmentatum et eastero motu mox ex ter-
 mino fruti augmentatis. sed formis frutis aug-
 mentatis realiter et fruth sibi quis a terminis
 aliorum motuum. go ex illo stetit colligi, et realis
 identitas, sed potius realis et fruti sibi quis a terminis
 m. nam ex eis fontia quatuor realiter distinguuntur
 a parte ad quam primario terminis et se altero ali-
 menti et celi distinguunt et realiter quatuor ab utrius
 a terminis altero celi. go formis primaria et
 fruti augmentatis sibi quis realiter frutis a ser-
 manis aliorum motuum. Ex que alijs frutis et cetero
 distinctionem inter augmentatum et eastero motu
 qd ad illa regunt, sicut n. ea termino sumit motu
 suam unitatem, sic et ab eadem accepit distinctio-
 nem, quare si formis augmentatis et distinctis
 realiter a terminis aliorum motuum, ipsa yugum ab
 eis distinguiri nequeat.

Pte Cont. 30. Si alijs rae concedi posset aug-
 mentatum

mentarem epe collectione omni predictum metu
fructu vel identice hoc mox erit qd oes illi mely
reg regnq ad augmentatum ita ut illis nebris ponat
augmentum, illis vero substantia tollat et augmentum
ab hoc rao plane inefficacem. qd et sententia predicta,
num autem caret ei fundamento. M. c. summa,
mentu illam m. pte ad genaum substantiam regnq
mely localis vel altior pte transmutato maxime lati,
mentu nam illi nero regnq applicat augmentum
agentis ad prasum, et altiora quia ipsius alimenti
ab nulli plurim gerit augmentatum genaum pte
stet fructus epe illa motu localium aut et ipsius
nos tenui diximus quia non illa altiora. qd.

Diximus in leute qd huius augmentum fructu et idem
tice non sit oes illi mely, tu in seipso caecis bene
pt ad mitti augmentum epe predictum mely. Et
huc res certissima est. nam cum officio et attributi
cili et conditi frue quia non fiat augmentum tunc
sunt nero alter et alia mutatis antea sunt ipsi
vires etiam si sunt et supra diximus de genae
sunt qd illas partiales genatae qd sunt in ordinis
ne ante genatum artis, sunt quasi vites ar
matis.

introducendam tandem ultime formam substantiam personam
equi, ita et omnes alimenti mutatis optimo iure potest fieri
dissimiles & quas alimentum redduntur propter optimam ad rei
prudentiam formam praecostitutis alii.

CONCLUSIO Quartaria.

Licet probabilitas sit augmentarium non est distincta
actionem a procedenti nutritione, vel a genere par-
tiali. Probabilitas tamen est distincta factus et realiter
ab illa.

Supponendum est circa hanc sententiam suas est sententias
quaerunt augmentarium quodcum est distincta actionem
et mutationem realiter ab aliis mutationibus procedentiis,
vel sunt coniectio, massatio, decorticatio, transmutatio
non tamen distinguunt a nutrione vel genere partiali.
Tamen vero sententia quam tenet in gratia Augustinus i.e. gen-
eris panes et ali. Aspernit augmentarium est distinctum
tamen plane realiter et factus actionem et mutationem non
potest ab enumeratis mutationibus, sed et a genere par-
tiali. Aproposito ergo has duas sententias est probabilitas
sitam tamen est multo probabilitatem est ymaginaria tenenda.

Quod tamen sententia sit probabilitas potest colligi a haec fundamento

X

q̄ sibi exigitam Aut: dicta sentia. Licet n.
eodem modo mehi aequi nostra partem summa pars
qua q̄ntis ordinis tu quodam h̄o n. ex mass inter-
fice aequi pars q̄ntis mediate et fr̄tio pars
pulsiva. et modus iste compulus ad finem terminum à
quo fortis summa pars et augmentata, compulus vero
ad terminum extreum et nutritiv. cum jo modo
non summa difficitas p̄tēs acut r̄ces fuit a term.
primaria et fr̄tio, sed una tūr nāam specificā
participet a term: pri mārio, q̄ntis si augmentatio
et nutritio h̄at evadere term: pri mārio, omni
idem modo realiter et fr̄tio. Et ex hoc inferimus h̄ic
Aut: poterit nutritio et augmentatione non esse
duas partes realiter sicut duas r̄ces neq̄ fr̄tio. H̄ic
potest fundamente sibi plaus s̄c̄n dicitur.
jo Eodem modo quo res aliqua aequi
aequata et omnia illa q̄ nō ē se mundū term: pri
aequanda et omnia q̄ regnum ad eis consistat.
sed pars pulsiva et pars q̄ntis ita se habet ad invic-
mem ut pars pulsiva sit omnia necepsaria ac
consistenter pars q̄ntis. jo eodem modo
ay

aequali pars fulcta et qntis. m. cum yppa ap. h.
 nam ut rām pynnū dñi m^g, nona pars qntis non
 p^t qstis s^m nra parte fulcta alia acci-
 denz daret s^m s^t m^g t^r fulcta. m. p^t
 in h^time. Eodem n. m^h aqⁿ nli A loco ex-
 trinsiq^s s^m q^e neq^t. q^e sentia localis s^m
 vni^co. Item eodem m^h p^t fulcta totalis et
 eiq^s propria passiones et cetera accidentia nra r^g
 sita ad y^sitam fulcta. q^e et eodem m^h aqⁿ
 pars fulcta quo aqⁿ nra pars qntis. q^e pars
 fulcta nra p^t ad y^sitam nra pars qntis.
 Confir manu hanc rām. Nāa nōtū m^h m^l
 tamq^s ahi aut p^tuit frustra, abq^s eadem realiter
 ahi et idem m^h realiter e^fusticiens ad p^tiam
 partem tam fulcta q^e qntis. q^e eadem aut ac-
 tio nutritio et augmentatio - M. d. y^sma p^t m.
 p^t iam ab extis ad h^tis.

Probant^z s^m s^t sentiam. Nāa in m^h augmen-
 tos et nutritio s^m s^t p^t et i^miale m^hadit
 partem qntis. partem a. qntis p^t m^h qntis
 et nra p^tita ad fustis unda nra partem
 qntis

qntio. qd reming primarij et pse in fculy à raa
te qntas. 2 vng new julita pnti alis. gynn
pse. vnd n. de reming pri mangu pse qd intencif
à naa - ans new sic pse. naa n. polygn yst,
mtt cypre fñr integrum in ppe suo epe que ar
oer fras partes et membra formata non petit
newas partes julita qd. sed tñ qd istus
supposita qd compofita fntile pnti; ad
el titus ethen pte myna pnt fuds spad fara.
et hñ pnto fsi angust. T ommy primarij
et vng non pnt distinc fts fts mch, fnt
pnt ecclae oio mch acgn, abg pars julita et
pars qntis till se ut reming primarij et vng
qd pnt ecclae oio mch acgn. et qd augmen.
tare et nutritio non pnt distinc ppe mdy
et hñ rats evinat et pntam augmenutum
et nutritia epe eant oio num: pntam
et ecclae ppe. Nam pnta distinc qnt ppe
alb et ota, sed alb non pnt distinc ppe
qd ney et pnta distinc qnt ppe.

Vernum

Vem ejus sit de hac sententia ^{et} contra nos par
 Pto n^o gna aperimus multo probabilitatem spe
 sentiam aperientem augumentum spe distin^{ct}am
 actionis et mutantur realiter et fructu a muta-
 tione. et pto go. Mutatio et actiones distin-
 gunt partes terminos, sed augmentum et muta-
 tio sunt distincti ab servitio reali fructu.

go exunt duas distin^{ct}as. ibi actiones fructu. M. est
 modus estat, forming nutritio eius et fructu, termi-
 nus augmentus est et quotas, ut n. iam dicimus,
 augmentus nihil est aliud quia augmentum
 mutant a m. ad M. item, sed fructu est quotas
 distinctiones realiter. qd nutritio et augmentus
 habent distinctiones terminos realiter et fructu.

Truth. Si augmentum sola re differret a muta-
 tione vel genera partibus tunc hinc p^{ro}p^{ri}e pet
 dividiti augmentum et genera. quia tu negas
 iste s. metaphysica non debet negari cum aug-
 mentum et genera sunt distincti ab aliis multo.

Pto hinc sententia ^{et}. Cessante augmentum p^{ro}p^{ri}e
 et nutritio in aliis. qd nutritio et augmentum
 diff.

definire realiter. pte gyna. Iepae realiter
figmū emēdus realis diffiniuntur. go si om̄.
mentas pte realiter est ipsae à nutritione est
diffinita realiter. aut pte. nam cōspante adeq.
adoleſcētia nō gyna h̄t augeb ad m. q̄ntum pte,
nem̄ adhuc nutritio ḡyna restans pte
degitur ex vi caloris natis. et hoc tunc non aq.
uit nō nūs m. q̄ntum. go cōspante aq̄ nutritio
generalis nutritio. Causa go. Nutritio pte
nem̄ pte augmentatū ē dī regōm rās
cum illa q̄ erat cum augmentatū. sed nutritio
generalis pte augmentatū non terminatū ad
q̄ntum h̄gyn ad h̄cū. pri mām̄. go neq̄ ja m̄
fr̄tto. m. pte. nam ubiq̄ augm̄ nutritio rās
illa q̄ generalis pte augmentatū q̄ntum pte
erat cum aq̄ nutritio pte. sed modo ad
augmenta nō pte. q̄ntum pte. go ubiq̄ erit
regōm rās. m. pte. illa nutritio non ē aq̄ pte
en̄ nem̄ sit nutritio à m. ad m. q̄ntum. nam
tu pte de h̄cā aq̄ nutritio pte. q̄ntum nō eadē
ynt. neq̄. et pte imaginari alij mēs rās
lineam

lineam augmentaris go . et ex determinatae aut
gente & ieiunio & ex causa illa nutritione. go non
et ab auctoritate nutritione illa presumatur
tum ex se terminari ad partem. Censtr 20.

149

Si nutritionis & augmentarum erunt idem menses
et ab eadem ratione emanarent, figura & est
poterat erunt propria augmentaria & diminutionis,
progenitores falso. go si ille ex figura. go pth.
 m . vero pth. quia in die impensa rando poterat est
cetero non alii granius queles sunt augmentaria
& diminutio sine et in aliis non videntur progenie,
et sic nutritione ex idem fructu & reali fructu
exinde diversi menses granius. nam ut pth nutritionis
sit pth eximi exinde granius ex idem fructu
exinde augmentata, et ex idem fructu cum
diminutione. go idem identificare in die
menses granius. et ex hoc ultra figura & augmentaria
erunt diversi menses, nam pth granius augmentata
& menses fructu & nutritionis & fructu et idem
minuti. go augmentata vel ex fructu diminuti
& tunc alteranda. Et ex his pth qualitas non
finita.

Cens.

Conclusio Quinta.

Argumentatio proprie*t* rigore accepta m^ultis iudicibus
m^ultas à minori ad maiorem quantitatem & virtutem
mutatis facta minoribus ad haec & se de minimis.

Sed si augmentatio proprie*t* accepta, sicut de augmento
quod n^{on} est pars ad augmentatum tam minorum & r^{ar}a
num minorum, tunc potest sic defini*t*. Argumentatio
est m^ultus & terminatus à minori ad maiorem
qua quantitat^e. Ex isto dicitur.

In illa loco generis ultimis m^ultis vel minoribus
enoncietur quod m^ultus sit numerus genitivus eius sit extra se
potest & in completa ens aliq. sit ultimus loco vel
minorum genitivis. Ceterae partes pecuniarum loco diffi*c*ili,
propter quod argumentatio sit m^ultus à m. ad m.
quantitas differt à genere tam partiali quam totali.
differt quoque ab altera quod m^ultus & se terminatus
ad qualitatem. Circa quam partam subintelligi
potest, si argumentatio & se terminata ad m. quantum
sicut et altera & terminata ad qualitatem.

Quod

Quicquid a. serm. nascit & se metit pth ex 5. lib. ph.
 ut si diximus nihil esse aliud quia rat. s. serm.
 nascit & non rae esteris. Pst sy a. m. ad M
 pthem differt et augmentas in primis à unius
 ratione & te metu à M. ad m. pthem differt et
 à ratiōnē one et condensatæ, à gemitis eadem
 ea non tendit ad M. pthem, sed potius ad comparsa
 sūmam eisdem pthis. ut u. g. pto sera unius
 ultimæ comparsim h. ad pthem unius digiti, hinc ita
 gemitis, à ratiōnē non differt augmentas
 ut p. ratiōnē non aequaliter non pars pthis
 sed eadem pthas magis dilatata, ut in dilata pth.
 Augmentas non potius in pthem ita ut p. ratiōnē
 non pars pthas. per reliquias partas differt
 augmentas ab augmentis in pthie accepto quale
 pth in non in rebus et sit p. ratiōnē in extatos
 pthem, ut pth apparet augmen. differt et
 ab augmentis aliis non in rebus p. ratiōnē pth
 & in rebus in rebus illa tu nichil non est pth
 ad huc pthem ita ut pth in calce pth

¶ hie sit multe int. ignis et eam exscat
quertendo conchitilis in se. tunc illa non est
se destruens ad augmentum sed hoc ad generationem
minorem ignis. et ideo talis augmentum non est
proinde talis.

Hic nups. ¶ ad rati allatus p. sententia Socratis
augmentum reabilitas est augmentationem vel m.
tritionem et ad materiam huius sententiae fundamento
dices quod hie in genere partiali non ultimate
intendat p.ducere ratiocines ad delitatem q. uotum et sic
nonne pars p.letitia q. p. m. tritione agens q. uoti
et ratione ratiocinata a rati. ex haec non colligit
eundem esse est modum augmentum et aug.
mentationem p. p. diversitatem terminorum q. cum
realiter et sententia sibi graue non potest
esse metu realiter termini nrae. quia non rati idem
nrae multe poterit afficere sed entitatis realiter
distinxit. Et q. tractabat illa sententia p.letitia
p.letitalem est terminum et terminum nrae nrae
presente q. uoto est terminus primarium.

Term:

Term: a primariu et secundariu nuptio
 lues sive diffinches motu, ad haec uenit sive,
 quod sunt uere termini primarij et secundarij. dene
 a terminis primariis dare sive enim motu
 fulge potest. at contra partialis non dat reg.
 ut sive aggenai vel nutritioni cum illa scripsi.
 ap a fulga quia se respicit, quamvis cum
 hoc sit q. gressus eandem probum fulga ex
 in dignitatem natae ordinat ad M. quatenus supra
 de nutritione sive mea q. quia pro non pars
 fulga in genere capax non pars partis q. q.
 vel in genere sicut ad numerum ad recipienda non
 partem q. ad altera ueteri lues fulga
 sive m. sic uita illa q. regnum ad term: jo
 intentu agri unico motu, et fulgas huiusmodi
 ex haec nam sive ueret augeatur sive ob
 illas motu sive ueret. nam ad m. quatenus
 augeandu p. motu localis ligatio et decortio
 est. & sic haec fulga sive q. sive ex dictis. qd.
 ad p. c. regnum m. sive aut d. M. q. sive s. s. s.
 ita q. q. illa lues in rite termini nondimicayz
 loco

long fer et ubi sed exhibuit nunc locum: ex aliis
et item se deo opia et operibale ex eis q[uod] vero unico
motu poterit. Ea p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter] ad Cypriam.

Plinius 20. rarefactio et ructus a m. ad ystum
m. et tunc ructus augmentatio. q[uod]o dicitur quenam alc-
teri. m. p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] m. q[uod]o n. u.g. cetera rarefactio tunc
occupat m. locum. sed haec non p[ro]p[ter] fieri sine m. p[ro]p[ter].
q[uod]o rarefactio et ructus ad m. p[ro]p[ter].

BK. N. m. ad pb. Sicut enim opia q[uod]o rarefactio,
nun corpora maiorum solvant occupare locum, tu
ex haec non satis q[uod]o rarefactio sit augmentatio
nisi q[uod]o h[ab]ent ad m. p[ro]p[ter] eos modos quo augmen-
tatio, ea augmentatio non est ructus ad m.
p[ro]p[ter], sed ita m. ut nunc p[ro]p[ter] q[uod]o p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
ad h[ab]ent ructus ructis manebit in eis ructus,
late et debilitate. Unde licet p[ro]p[ter] rarefactio sit
m. longi occupare nec m. p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] extensionem vel
dilatationem, tu corpora rarefactio non occupant
m. locum si ita licet longi intensius. Ita omnia
q[uod]o his finali facile ex dictis solvi potest.

Dub:

Dubium Secundum.

An augmentatio proprietatum reperiatur in uivenibus. et an sit motus successivus et continuus?

Conclusio Prima.

Augmentum pmi d' rigore tñ exponit in
minutis.

Hanc causam docet Dr. Th: ni q. dist. 17. q. i. a. 2. q. 3.
eandem docet Atilo 2. de causa lex: 20. Et pte rat.
Ad augmentatum pmi acceptu pte q. fuit q
mly sumptuorum et virtutum instrumentum
q. auger ad ha destinata. q. hoc deo ha
reputat in minutis q. et in ipsis tñ pmi d'
rigore legitur invenies augmentum. Bl. pte
ad pte pte pte. q. q. nre pmi non
manet pte erat autem pte pte
q. inata pte one res q. erat augeri manet erat
modi pte erat autem go sit pmi aysad,
detet

debet sibi p. r. m. sumptuose et decoratione alt.
meum. in p. s. si n. ferro vel lapidi usq; culi
et addas aliud ferrum vel lapidem eisq; mag
nitudinis ita ut permaneat in illa necesse sit p. s.
ferrum sive peritorem partem tibi auctor.

go ut sit p. s. argentea debet fieri p. r. m. sumptuose
tamen. q. d. argentea p. s. debet fieri p. r. m. sumptuose
Item in huius rei q. auctor ad hoc destinata.
Tersat altera pars me p. s. augmenta p. s.
sumptuose regit ut ait q. auctor p. s. maior ita
ut ut q. p. r. m. sumptuose p. s. non sit vix;
mosci vel sibemi ab eo q. p. r. m. erat, sed ut
hoc ut ita partes alii merci frustulatas non auge
et iubiles velut in foliis aliis p. s. vix;
q. d. autem iubiles sive ad hoc ea p. s. non
destinata. in vero p. s. mihi p. s. sumptuose p. r. m.
mis ut p. s. non vix; ut in ammato non
augent p. r. m. sumptuose sed p. r. m. iuxta positionem
nihil n. apparet p. r. m. sumptuose alii merci.
Quod et non habens iurisdictionem in huius rei
hoc p. s. destinata p. s. ea non vix;

statim

statim in proprio orbe sui habent delita
quatenus ad efficientia operas epates ut ptt in iure
et quantum nos parvus sit statim in proprio fratre ge-
nere ut calcare et alii agere posse.

Pro Contre eccl. sac. D. Th. Quod clare ad hanc
formam ut redire. Argumentatio omnis a ratio secu-
ritatis ut res quae agravat delitum effectio,
nam et in clementia ad suum officium peractu-
regit. ab aliis haec ratio non fallitur in re
minimis. sed in illis non est auctor opere
dicta. m. & nra ex ipsa ratio auctoratio. id est n.
res quae ut agravat delitum effectio ut postea
in rebus pto. quamvis non agnosca generaliter sive obiecto
quemque non in rebus statim agravat etiam si illi
delitum ad suum officium ut officium. ita ut
m. non diligat ut sit amicus effectio non facie-
tur et diligat. sed non intelligat aliquo modo esse
ordinata ut officiorum delita agravanda. P
intelligo hinc ratus nota diligenter et unaq[ue]
res sit **ff** suam operam, hunc n. res ut
effectio

ffacta pto sit d̄s cr̄tis d̄ tra munera pno
nācē dēlita exerceare. tunc a. d̄r m̄ effecta
q̄tē op̄em f̄li debetam nō sit exerceare.
Cūm ġe iñis p̄bly q̄tūr am̄y p̄m̄y sit
p̄bly q̄d̄ p̄ meyng iñis ^{nō} sit calſam̄o
d̄ dñm̄ f̄li q̄m̄ p̄ d̄t̄ p̄m̄ lēm̄. Ies̄h apt̄
q̄ p̄m̄ p̄m̄ generat̄ iñis Itabim̄ sit p̄fch̄
p̄bly c̄m̄ q̄tūr f̄li dēlita ad p̄fch̄tēt̄. nā
nēt̄. q̄nār si p̄fch̄t̄ augen̄ illud nō sit ex
iñt̄ficiere nācē q̄m̄ p̄i in b̄ndat̄. Tāle p̄fch̄t̄
ad p̄m̄ p̄fch̄t̄. In eorū, s̄d̄ h̄c̄ fil̄ p̄lāne
accidens̄ ex h̄c̄ q̄ illi d̄vīngāl̄ d̄līḡ cōnt̄.
f̄bile q̄ am̄ nō dīst̄ ab iñis, iñis illud m̄
je gr̄ent̄. Et nō m̄nēt̄ia q̄tē h̄t̄ p̄m̄ p̄t̄
nō p̄t̄ exerceare sit cr̄t̄. nācē dēlitas: nō
n̄ p̄t̄ p̄li ḡm̄t̄ p̄nērare d̄ alia facere ut p̄t̄
n̄ q̄m̄ n̄l̄ h̄c̄ q̄m̄t̄ ḡm̄t̄ et idem am̄ c̄n̄.
Ies̄h p̄fch̄t̄ r̄ȳd̄m̄ agravat̄ ȳt̄em̄ r̄ȳp̄t̄
ut p̄t̄ p̄fch̄t̄ iñta. Et h̄c̄ q̄tē q̄m̄t̄
p̄ agravat̄m̄ m̄nēt̄, que s̄m̄t̄ agravat̄
cefrat̄

cepsat motu augmentatis. et hanc dictio non est
et hoc loco citata. sed ex ea apte infra aug-
mentatum non sibi minime de augmentis in-
neatur et non minime hoc non analytica est si-
militudinale et raro augmentis de augmentis
non minetur.

Conclusio Secunda.

Argumentatio motu successiva et continua
per eos tempore que durat. non a re cetera
mutata ut per totum ritus tempore durat.
Hoc certe quod cum ratione patitur facile pto.

Quoniamque non per tota vita modo supra scripto
sit prout quiescit elementi in secessu. atque
cum hoc ut res aucta sit per calorem naturam de-
dicta. ut non per poly aequaliter quia deinde
ut pto in hunc magnis. tunc minus pto aequaliter
qua erat deinde ex defacta calore natus ut
pto in hunc somnis. ita auctor non durat
per totum ritus ans pto pto grecos. auctores
neque

negli fieri sine reua et m. parte fulstra qd sit
m. qntis partis. go cum uel rām platiū, non
qf aequali maius pars fulstra qnta erat dīc.
Dicitur rām ḡmīo durabilis argtā.

In Canticis pars qd scilicet argtā estre motu contin-
tuu et successiuū p eo tempore quo datur e
sonus modus 8. metra: 1. 2. 3. 4. sed qd ḡmī
cum d. alio. Modus stricte d. p̄p̄ne accepte
de ḡmī ḡmīo. sed argtā et nichil p̄p̄ne stricte
accepte. qd et continuu d. non diversit, successi-
on d. non instantanea. M. p̄t ex fine 3. phys.
d. m. et ḡbal ex 5. phys. n̄li docimus tūm ad tra-
ductam qntum sicut q. qualitatē et vī. dari p se
motu accipiente motu stricte. ḡmī rām infim.

Pr. Canticū 20 rām. Si argtā nec h̄st ali,
qna ḡmītakum sed cōponetur ex multitudi
instantiis, tunc p̄to aut fūm manu p̄tō
in go instanti ad gradū qntis qna tunc habet
aut ad alio qna in aliis instanti habet. neutrū
pt dici. go. non p̄m qna nec in p̄tia u/
illam cum rām p̄p̄ne habeat, nego. dīc si ait p̄t
ḡmī

155

Quia si et se habet in illis instantijs, ita immediate
per illam se habet. sed immediate per eam est recte
ad eum. ge nece in illa est cum omnis in potestate
p. sed quodcumque habens taliter gradus quatuor.

Ptr Cate 30. Augmenta eorum numeri: nesci. go
non est interrupit. ans pth. pto gyna ex hte
5. phys: tec. 37. et 35. Vt sic illa eorum numeri: nesci
q' non est interrupit sed interrupit. Sicut nec
scimus sc: ad unitatem numeri: nesci pth q' huius
littera ita ut si nesci interrupitur et hoc p
uni in infinito time nec mact regi numeri:
nesci. Ceteris manu pth haec rati ex figura dicti.
Per multum enim nulla pars sententia aequaliter in
instanti ut ne supra docimur aperentes metu pte
q' numeri ad successum. go augmenta non est nesci
dicitur pth q' nesci. gyna pth. nam ad multiplicatione
sunt augm. go si illa non sit in infinito regi
et augmenta fidei in infinito. ans vero
pth. Cibis pars sententia aequaliter multum
& inservit in plures partes. go pth

Lakbutime

latitudinem ptransfibilem p motum. qd non habet in instanti,
sed gemitu et successione. Adde nam rhesus
in instanti qd gemitu in instanti filii. nec
habet aliquam latitudinem successione p currenti
motu. ~~et~~ ^{et} gemitu. qd utique gemitus extre
mum latitudine bone p fieri metu stricte acceptus,
hence successione sed in gratibus partibus quatuor
p signari latitudine et gemitus extre^{mum}. ~~et~~ ^{et} gemitus
quatuor p fieri p motu et nec in instanti.

Conclusio Tertia.

Continuitas in augmentis non puenit ex
rarefactione praexistentis instantie.

Contice gemitus. ^{dicente} autem illo qd successione qd
pertinet questione dicenti dicit augmentatione modis
ante calorem nati rarefactio leta fletur in instanti
ex quo generantur omni pari, et priores dilabuntur
et ad istam gemitum rarefactio leta fletur sive
gemitus qd extensio quatuor, et hanc extensio
necant isti gemitus augmentum. Vnde gemitus pter
Hra.

Pto Cato. Nam vivens augez gntte actua,
 si vel potentiali ali menti et uenit. go vivens
 non augez q̄ feta extusione pachit. ansē
 fites. pto gr̄m̄. nam alias si ante aduentum
 alimenti actus caloris natis fructu respaciō
 vivens augez q̄ ḡtū p̄tēr go augez
 non tū fil q̄ dām̄ dilabuit pachit. ḡtū p̄
 nūn pachit. Pto Cato 70. Segneri
 ex illa sentia augezām̄ q̄p̄ nutritio. ḡtū
 hanc ḡtū dīta sup̄ig et latig à nolis nū s
 pugnabit. go et il ex q̄. s. m. p̄t̄ pto seg:
 nam augezām̄ ḡtū iher. At: nihil c̄ alius quā
 extusione q̄dam̄ q̄ fil p̄ extusione. actionem ca
 loris natis ḡtū in illa actione q̄s̄t̄ nutritio. go augez
 membris q̄p̄ nutritio q̄ tū fachit. Cogit meh
 hanc rāw. Segneri q̄ augezām̄ tū fient vel
 grifford in rāufach one q̄ ni uenitā rām̄ p̄
 fute artaki great delitione et infirmorū illes
 q̄ p̄t̄ p̄t̄, ḡtū ipse p̄t̄ sup̄a q̄p̄ fachit.
 go

go et ut ex p. fapp. m. p. l. p. t. v. l. c. m. p. r. r. r. r.
tiorum delitata fulita sicut et p. g. d. e. n. s. a. e. n.
fulita magis fortidicat, ut p. l. m. c. e. r. a. r. a. r. a.
ta ex g. t. r. f. a. g. t. a.
+ r. a. r. f. a. r. a. g. t. a.

Alio cels 10. iuxta Atem 8. phys. lxx. 36. apie.
rentem neq; auger; neq; minime posse g. t. r. u. s.
q; g. t. r. u. s. s. t. r. u. s. a. u. g. t. a. o. n. a. c. m. o. t. y. g. t. r. u. s.
f. u. l. i. s. s. t. a. n. a. g. t. a. i. n. t. e. r. r. u. p. t. o.

P. Atem solum uelle auctior non est ita g. t. r. u. s.
am ut tota g. t. r. u. s. a. u. g. t. a. i. n. t. e. r. r. u. p. t. o.
nam idem nec p. r. i. m. a. d. o. u. i. m. i. m. b. i. c. e. l. f. e. r. m. o. s. i. t.
de tota h. t. e. a. d. o. l. e. s. c. e. n. t. i. a. t. n. a. d. h. u. e. n. g. t. r. u. s. u. r.
r. a. t. q. d. a. l. i. q. t. e. m. p. y. i. n. q. u. o. c. a. p. e. l. a. u. g. t. a. o.
ut p. r. i. a. e. x. i. o. g. i. t. a. t. m. i. d. e. m. e. n. q. u. i. m. u. l. t. i. a. d. o. l. y.
v. u. t. a. d. u. i. p. i. s. t. a. n. t. a. l. l. y. - u. l. l. o. a. u. g. m. e. n. t. s. p. o. s. k. a.
a. c. l. e. r. n. i. n. e. c. r. e. s. c. e. n. t. P. g. o. a. u. g. t. a. e. n. c. g. i. s.
n. u. a. p. l. o. n. i. e. t. e. m. p. y. -

Alio cels 20. ad C. e. a. t. i. m. i. t. a. t. e. m. m. e. t. y. p. u. l. i. f.
unitas

unitas termini ad quem et unitas sibi, sed mens
 tibi regis in auctoritate ge. jo non multas tem:
 ad quem. f. omnia n. modis auctoritatis aeg:
 multa multa d. vires facit pater et ab eo non
 te auctoritatem: terminum ad quem. ne. et c
 unitas sibi sibi. nam in mente q. auctoritatis
 datur. vires facit pater et illi non sunt
 sibi. Causa jo. Auctoritas vel generatio ali:
 menti non est multa gemitus, ge neq. auctoritas. q. p. a.
 p. q. auctoritas sibi illa questione abmetitur. jo.
 ans p. v. fuit etens inchoatibile caro. latib.
 Dime successione quae videntur. jo sit in insula.
 et magis p. p. sibi p. jo. jo non fuit suc:
 cione. et jo auctoritas vel agenerationis non est
 multa gemitus sit in substantia. Causa magis jo.
 Non pars fuit p. multa non q. p. et cor,
 tam q. videntur difficiunt. jo magis in insula
 gemitus p. v. id est in fuit in p. jo sit in insula
 ti jo p. multa causa difficiunt et certa mactam. jo.
 ans vero p. v. fuit p. de novo p. v. p. multa
 certa mactam vestigium difficiunt. jo idem p. v.
 nova

nova pars futura. ans pth pth gyna i parba,
et ideo bona futura in propria pthil debemus
mancum pth c deponere nobis spia et nata. fuit et
nora pars futura et huius modi. Go et pthel de
terminata in eam.

R. dicit N. m. ad pb. Con: q. p. nra in motu
augustus aequaliter nrae partes protis. illa tu os
gymans rüber se, et sic faciunt nrae lerm: con,
pletu regulatu termino eoi. Ad eam pb: de
unibute thi dices, tktu complicitu epi stm
augustus q. manet idem numero, tktu in se habent
nrae partes. ad eam Confirmatur R. N. ans,
ad pb. dices q. hec futura sit p. re in disponibiliis
ex gyna sicut se considerata pthas pthna in in
stanti, tu alypto p. accidens vel p. aliud p.
fieri in tempore et successione. Unde nrae pth con,
comitas nrae aequaliter nec sit in instanti p.
successione sicut et yna aequaliter. cum n. m. arg,
tac nec per amys multitudine ut p. illa pth
nrae pars futura in qua nrae pthas pthsi,
totur

Ich ḡmchio istig p̄antis p̄fertis delit fernare
 mādū et nāam p̄fertis p̄ntis ḡma nāth
 ḡscht. vñk locl p̄fertis ex p̄pria f̄re nāa t̄ndit.
 vñk et fili p̄fertis n̄t̄nbaner si f̄ se
 p̄t̄neat si t̄r̄ congoet uel ad p̄fertis ollering
 sit si p̄antis delit fernare nāam p̄ntis mi
 + anglaem delibet ḡmina d̄ fr̄c̄p̄nia aeffis
 h̄o, p̄nti ē ḡha, locl p̄ntas si f̄ se p̄t̄neat,
 delibet p̄pria fr̄c̄p̄nia, + anglaem, tu q̄to
 p̄t̄ ad p̄fertis p̄fertis fernat nāam p̄fertis
 d̄ ita p̄t̄ in m̄ssant̄ p̄nt et ien p̄fertis
 Q̄se h̄o a nāa vñkent̄ et ḡma q̄comib⁹
 p̄ntas. D̄oas ḡha. Ex ha sequent̄ metu
 anglae terminari et ad p̄fertis, nāam ut h̄o
 my anglae nāa h̄o p̄nt nāam p̄antis p̄ntis
 p̄t̄ et luth̄ in ḡma p̄fertis. B.
 P̄fertis q̄se in cor nemens metu anglae respiac̄
 re alijs modo p̄fertis luḡe s̄tm̄ fili p̄ntis
 m̄ni ad q̄nem se nāam p̄antis p̄ntis, my
 nemens a. q̄st si p̄fertis et respiac̄et

Inyom

magis terminum ad quatuor. At tam Crys. ex
Dreis. N. aut. ad p. item Cui: ans et N.
et quatuor. ad p. Ihes N. punitum, si ab h. tam fals
futuram partem habent determinatum
nam et eam in futura in propriebus partibus certa
maior non rite pars proposita eo q. pars futura
iam a supponit frustis membrum differentem organo,
membrorum et diuersas aliqas partes
ut et ex sub: q. de celi p. ~

Alii cies ~. Si auctor opere meo gemitus
figueret & terminaretur in infinita extensio
figueret & in parte ~ et aut. m. p. ex lib. 3.
p. 1. Sey: nam si auctor & illa tunc yne dicitur
gratia resq. angelis in qualibet infinita illius
parte auctor m. et in quantum, sicut in illo loco
tunc dicitur in finita infinita. q. auctor infiniti
excessus, et in finita parte potest m. et m. immo
ultra. Sed eas illa parte manent in sto si: in u
(q. angel. q. in gratia illius hinc repulsa sit
infinita

infrinita gutas.

159

X. per ha ipsa auctor si aliis pluribus gla,
et q̄ p̄metu localem quam gratiaq̄ gradus
epe q̄timum transire gratia infinita nam in
quodlibet instanti motu transire m. et M. per
tem gratia et suus ibi infinita instantia q̄
in hoc tempore est transire infinita gratia
et q̄tum nō gratia salis actu infinita gutas.
si sicut haec non possit ita nec et gratia instantie
gradus auctor, sicut magnitudine gutarum auctor
nam q̄ illius tempore. nam uel q̄le excepto hinc
m. et M. gutarum instantie in gradibus instantie
gradus non possit sicut m. et M. haec tamen sit in
gradibus si communis eisdem vel in gradibus eis
hinc et melius ministris et gradibus vel possit.
q̄tum nam est uerum gutarum infinita actu. ad hanc
n. tamen possit q̄ habeat infinitas gradus et
gutales.

Ubi cies q̄d. Ad primū non ministris aug.
antur proprie. Non ministris aug.
enter

entur ab intrinseco per actionem ab illis citam.
ge angusti p[ro]prie[ti]tate p[er]tinet q[uod]a ad augmentum
minutum sit amplius poterit. tunc vero p[er]tinet ignis
n[on]g. angusti f[or]e calorem sibi intrinsecum est p[er] actio[n]em
nunquam erita a sua forma. s[ed] quae est queritur,
h[ab]et ligna p[er] sua sustinere. plura quoque angusti
minora ex eis q[ui] illi ad manifestum possunt aquas p[er]
propria actionem q[ui] venient aquas in se ipsas. ge
nunca in recessu angusti ut in hinc facio.

Castrum p[ro]prie[ti]tate ex propria dicitur h[ab]ere et modum a m.
ad m. extensum sed latitudine modum regis et in non minima
tela. ge et in illis regis n[on]era angustiar. Contrario.
In non in levibus regis n[on]era augm[entum]. ge et
regis propria augmentum. regis a m. non in levibus dicitur
n[on]era augm[entum], p[er]tinet facile, q[uod]a in illis ut exponit
p[er]tinet, datus nonne partes subtiliter.

¶ Ad angustum ex supra dicitur. nam non quod
metus artus a r[ati]o vel a proprie[ti]tate intrinsecum agnoscatur
m. qualiter et angusta proprie[ti]tate p[er]tinet. scilicet metus
quod

quo augus m. quatuor in qua p. et s. sua manz
crem ex erare ita ut tec p. et q. se intentat
a nra d. f. et m. n. intingit ad hoc q.
se d. strata. at ignis et alia non virutia
cum i. m. q. generant p. et c. c. s. f. n.
quae hinc in illis nra nov. p. et intendit m.

q. t. ad hoc ut p. illa p. et conatur operari.

Et q. a. augus hinc nra hinc intendit m. q. t.
aliqua p. accidens d. nov. p. se. Et p. hoc ma-
net schibit auctor una cum fa. c. f. a.

Vt n. ex l. a. auctor opere et rigore accepta
non e. utrumq. m. a. m. ad m. q. t., p.
et m. q. m. intingit ad hoc p. inde
q. t. At z. am. Conf. p. q. t. q. t. in no
minabilitate p. opere auctor d. m. b. i. a. c.
h. c. b. m. illis auctor d. genet. q. q. p. t.
Julita tota, tu non d. cura d. genia ag,
genetio q. a. h. a. actio ut p. terminalis p. u.
ad subitum partitum q. p. t. p. p. p. a. t. t. i. n.
at uno y. q. a. d. ignis u. d. s. n. v. n. v.

Julita

subita illa q̄ supradicta non cō cōfit pars, sed
q̄ accidens. nam si separat pars a genere ab
aqua, vel agnus al. yne ista dū potest esse
ea q̄ p̄stat totalis ynis vel aqua.

Dubium Tertium.

Utrum Augmentatione in
uiuentis, quando augetur,
quālibet pars illius augen-
atur. Et utrum id quod
augetur maneat idem
numero?

Ntm h̄c. non spe firmare de partib⁹
cōfity q̄ sunt m̄ea et forma, sed de partib⁹
integritate vel sunt calor v̄sa nem̄i H.

Ntm. in Vincentib⁹ in q̄ly p̄mē r̄p̄t̄ ayt̄
eſe quāplam genit⁹ agnus per v̄gas quāplas
nero

vero non percutit, sed solitus. et periculum vocans
Serue veram minima parva (q[uod] non sunt vacua),
 sed plena aliq[ue]ntus sapientia summae
 sunt idem ut ali meato transversi. Et
 haec ex tua gratia. nam factum est dum exhalat
 fons ex aqua acto per calorem internum
 tunc exstincta aqua est corporis fine scissura
 ab aliis partibus, sed non ut esse penetrando
 aliis corporis partibus. sed sicut ibi foraminaq[ue] da
 nata sunt a natura et mali tunc ad expulsiorem
 propria elementi acutis vaporis, tunc ut ub
 perire finis auctio et nutritio q[uod] non datur aliis
 quae partes felicitas, claret. q[uod]a alius regnatur
 q[uod] istud corpus aperte non raro proponit, q[uod]a vel inter
 omnia prout vel aliis medicis alijs acutis non.
 si non. q[uod]a non et nisi amicis proponit. si alijs
 medicis, vel et simplicib[us] et insimilabilib[us]. non
 insimilabile q[uod]a haec non sufficit ad dysenterias
 prout. q[uod]e simplicib[us]. q[uod]e medicis alijs
 pars non percutit, ut a. alijs partibus sicut
 porosa

porosæ, alia vero non, hoc rediundū ē ad cāas
lipsianum partium. nam ali quae sunt multa solidæ et
duræ; alia non. et sic in ossibus, unguis &c: non sunt tales pīn.

Angstæ Perim-
tis positionem.

Angstæ & durta
positionem.

Nō tñm zc. angstæ. fieri duxit. ac et iam supra
dicimus. qd. qd. r̄ely fr̄uptionem. qd. qd. inacta refitio
mem. angstæ qd. r̄ely fr̄uptionem. qd. illa qd. sit in
illis parts qd. fr̄uunt porosæ. nam illa parts
& pores fr̄uptionis elementa. ac non angstæ qd.
sit & r̄ata positione. ut in r̄imentibz illa
qd. non sit in r̄enticibz qd. nec huc pars
quæ r̄ihabz Lips. ali macta qd. duxit
sed huc ab initio refitio inacta se modicet ut
modicet et illa qd. interna actio omnia angusta,
truncus r̄ibra se querunt. Quia in r̄imentibz qd. in
stis r̄ibz ut nec r̄imentibz angstæ sit & r̄ata,
refitio est ut qd. qd. ut fluido arteria se
miscent, ut qd. agni applicat alii, emulstibz
ut qd. ut minora angustia est de loco angustæ in
eius formæ, qd. de angustæ in naturæ non qd. regi
possit non augmenti. ~ ~ ~

Conto

Conclusio Prima.

qde tamen in nens auctoritate quae libet
pars artis vel rimentis sine sol per se
sunt non auctoritate.

Hac tunc pars pte. ex parte. nam ita qd est
q. proportionaliter res partes recipiunt augmentum
unum p. in alia in proportionem suarum partium
auctoritatis. pte. ex parte. Quae libet pars in
mentis nutrificatio et liberat pars auctoritate. pte.
ptt. qd auctoritate numerum regit sive nutritione.
ans vero pte. nam si daret aliquam partem non
nutrificatio illa fieri et deponeretur esse de ratione
alii hoc nongent in magnum detrimentum venire
potest. pte. nam calor natus que voco nigrorum
corporis corporis agravio illam primum nutrificatio
fa vita operit in quodam nutriva persona
caloris natus et immixti radi caloris. qd est pars
invenient ut agravio q. nutritione. qd est
partes nutritio. pte. ex parte. Por Cento 30.

Pefitis

Positis cōs sufficiēti by ad effm nec pāris infallit,
liber sequit effectus, profertur in causis natib⁹
atq; in angīas p̄missas cōs cōs sufficiēti ad
angīatum om̄ partim. q̄o cōs partes augēt. m.
q̄ ill ex deſcriptiōne cōs nōtis. p̄iam ſorū opti-
catus in hōd diffidit cōs libera q̄ yit et
dilite applicata & non impedita mon p̄mūl
effm. libera nō nō. hōc n̄ ex p̄prio nōa
p̄t ſuppende re fuit autr. m. nō p̄t. q̄a ihi
& cōs nōz atīa ſiffusa p̄ cōs partis q̄t
q̄a d̄ radicatis cōs angīatis. ihi & p̄tia
nutritiva d̄ angīutatia. & q̄ calor nōto
& tandem ihy q̄ debet queri in p̄fūtū ſit
q̄o ihs p̄t cōs nōtis ad angīatum om̄
partim.

Conclusio Secunda.

Pars porosa angī q̄ m̄ly ſumpcionem. at nō
partis nō p̄cēta nō augēt q̄ m̄ly ſump-
tione, q̄d & in alia poſitionem.

ja certe pars facile pbt. Nam iste e fons à nra
 destinata q̄ constituit pars ut modis utilis illis membra
 puri p̄t aut rūha. Je ali mentis quo claus et vix,
 q̄c fructus p̄ceptus auctor p̄t rūha p̄ceptum. Quod
 novi novi p̄cepta novi sūr angeam clare d̄gitat.
 noui pars curvus pars negl rūha serp̄t̄ ali,
 mentis sumere nisi vel q̄ penetratur corporum vel
 q̄ diuinum iuris partis vel q̄ pars. novi p̄ pos
 rs ea novi h̄t illis negl q̄ diuinum ga illa pars
 novi dñmclis nec partis aliq̄d q̄ multum, alias q̄
 sed claus et novi parva minima cōp̄ts. negl et
 q̄ penetratur, ga genetivus corporum novi p̄ceptis
 q̄ nires nra. go pars novi p̄cepta novi auctor
 q̄ rūha p̄cepti est ali mentis sed q̄ in rūha p̄ceptum,
 curva novi apparet ali medis quo sit auctor
 Circa ha tū Nōtm q̄ dñchis p̄ceptis alimentis
 apparet vel mediate vel immediate. nam cum
 una pars novi p̄cepta novi sit entia h̄t multas
 partes et sic sūr pars anteriores nisi alimento
 mediate sūr medias novi partis mediate sūr
 posteras velde remete.

Inares

Quare non auctor aida in partibus non
gravos & fit ut dicimus q[uod] ad obsequium fit
nam p[ro]pria et leba auctor facit illa q[uod] fit &
dicitus suscepit. In hac re f[ac]tis mis[er]ia negatim
potest dicimus q[uod] sit de introitu meo auctor q[uod]
fit & m[od]o sumptuoso et in hac gestu[m] offensio
mater auctoritatem invenit et non invenit q[uod]
festa et placet Parvus. Sed haec sententia nihil non
arredit unde dicimus q[uod] auctor in invenit
& fit haec & multa potest fit propria auctor.
ita fuit mag[is]t[er] Alph[ons]us hoc. Et hanc rationem sententiam
optimam habet. Nam q[uod] alius auctor inter genos vel
in cetera locis esse possit quia r[ati]on[al]e ex varietate
et talis est non multas etiam cum propria auctor,
tamen omnes p[ro]p[ter]a nam illa r[ati]on[al]e hoc est applicatio
abmici - go h[ab]et se ut estio. quae p[ro]p[ter]a simili.
Nam propria et etiam genos non multas sicut fuit
et hanc sicut et ipsorum idem quo idem dicitur
out in auctor. Pro idem eto. nam auctor
propria sumpta sicut in haec q[uod] sit multas a m[od]o
in. q[uod] inter et multitudinem inter haec invenit ad haec

f

164

per se determinata, sed haec sua reipublica in augmento
partis non pergit. sed idem reipublica omnia angusta.

Cetera haec Rites &c. Hoc est pars
nimentis nutritus. Et nec est angustus. propterea
potest. nam non potest enim angustum esse nutritum.
et si enim est pars nutritus non est angustus,
ans non potest nutritio. Poterit et in illis gradibus quam
aliquod degradit ex uigore caloris nativi sed prout pro-
cessus in numentis in aliis omnibus hoc degradit ut potest
in aliis et aliis. et non est nutritus neque in aliis
quoniam reipublica.

Propterea non ad prius dicitur esse partes nimentis quae
non per se uigorem caloris nativi quia per se uigore
difficiuntur. nem non est quia principali est enim maiori
vigore reficitur in somno et ideo isti magis
sunt ipso offensio, sed negantur quia calor nativi non in
est partes exercet sua virtutem quamvis
non tam diminuit de aliquo quam de aliis.

Platonicus 20. Augustus dicit et haec quia aliud est
reipublica

corruption of gverti in fultam vici angel
In almechtē negt gverti in singulas partes
corpis. qd non oec pascit angelum. m. psl. psl. m.
qd tunc almechtē gvertis in fultam aliis yto
corrumperit. at qd corrumperit sicut et intra psl.
mechtē et nesci agnatur cito ob flogulus par-
tibus corporis ut nū yras psl gverti. psl m.
qd non alias dant penitentia ali mechtē cum
aliis partibus corporis ha. a. et m. postea natr.
qd si w et que fys. psl fys. nam si cito dicit
transire ad partes inferiores non et aliis
longe qd que initio nisi penitentia non parte est
reverso qd negt gverti ali mechtē in oec parte
Centur mag ayth. Gote h. sit psl
tunc angelus psl labi oec fundit, non a. tñm
longum. qd non oec partes vici angelus ange-
lum. psl gryna. non partes superiores et eleva-
tives p tunc non angerec omni extremitate in
superioribus in aliis partes inferiores multe
angerec fregit et ut capite maneat pp v
ead grise.

Con: m. d N. m. ad pb: 11. Nota ex sente
 maturorum q. anteyua ciby gressu in fultam ali-
 ti ad quinque uerbius fuit amissus, multis transfo-
 mutatis mutab. ciby ad fupra d. et. nam
 impiorum de quatuor in stomacho et gressu in
 fultam albam. q. fulta te chyl, perstca
 hunc fulta trahit ad hepaticam & venas grau-
 dam et illi fit digestio eis gressu in fultam
 rebeam. q. fulta normaliter gressu & humo-
 res sive sanguinem, phlegmam, bilen, & me-
 tem gehirnem. denide virtute recte auicantis
 dura dix illa fulta gressu p. q. humores, p.
 p. ha vero pars fultilis sive sanguinis moribundus
 ad eis partis corporis trahit & venas in fultu corpore
 et inde q. liber pars vi relictus & mortuus obdat,
 tunc quia sit gressu illas partes fultilares
 n. p. si pars fuit pura sic evit illas
 m. & p. si vero non fuit pura &
 in rata p. m. Et huc fuppositum facile p. t.
 auctor. ad han pb: m. N. M. nam hunc fultu
 alimentum gressu in fultam aliti q. factis
 his

hunc ictu mortalius unius mortali corporis. ac tam
propter eum tu negas Iesum: si non pars fuit persona
tunc suscipit alimento in te et per te. si non
nunquam persona tunc quoniam ~~particulariter~~
et in seipsum modi de pectore ad trachinias. et ita
nunquam talis persona ergo est. Et Caput
X. Quia propterea hoc sit prodigium tuum. tunc non
angelus sed nutritus est propter magnitudinem et nimiam
et frigidae ambiens ea que nunc et in misericordia
late per quia generaliter ad eum hoc a se extra
natum dissidens. et confessus hunc sepe natus.
angustus natus et effigie natus. et natu' debilitate in-
veniens. itaque propterea hoc angelus tunc aliud esset
quod natus in mundo primi negotiorum tunc dicitur.
qua natus ut videatur illa causa propter numerationem
et distributionem illarum a nobis sibi. cum enim ex istis
et in genere facta nam si gerendus propter ipsum ea
regnum ad propria natarum illius tunc nomine gene-
rat a Patre. si a gerendus propter hunc duo capita
vel 6. digitorum tunc regni. itaque propter natus effigie
Iesu

sed potius deficere, ea non potest preparare quam
primum in istis excessu.

Conclusio Tertia.

Tempore angustiarum in quod conatur manuteneatur numero.

Hoc Catechus et greci primi probant post angustiarum
ut et in ipso tempore angustiarum non manere idem
numen: si vero velut loquitur, sed tunc moraliter
in extremitate praecepsit manere, nam et Catechus
grammaticus, scilicet post angustiarum et fidei hinc omni-
menti manere idem numen: si vero physica,
et non tunc moraliter. Quis n. dicit Alexander
non esse eundem numen fidei et fidei henri?

Hoc Catechus paterat. Melius angustiarum non
motu physica, sed item iuris et numeri et numen physica.
autem certe, et grecus pater. nam unitas numerorum
accidentis summa est unitate sed non que ipsa
finitus grecus illius entitas.

Pater et Catechus. In angustiarum easdem partes numeri
q[ui] antea erant communis auctor. ex complicitate
idem

item manet nunc. aut certe. p[er] g[ener]a.
nam conformati p[ro]p[ter]eae non d[omi]n[ic]i g[ener]e realiter
a suis propriis collectivis frumentis et unitis ut
p[ro]p[ter]eae ex lib. i. p[ro]p[ter]eae et omnes m[od]i g[ener]e g[ener]al extra.
nam per anglatam manet ead manu, ead.
facies estatis tunc et manu. Confirmat hoc sae.
Si ergo anglatam p[ro]p[ter]eae si sufficiunt nunc: supposita
a existente sequitur q[uod] anglatae p[ro]p[ter]eae vera genet
frumenti. atq[ue] hoc e Gallo. ge d[icitur] ex q[ui]d. p[er]
ley. genet frumenti nihil e aliis genet p[ro]p[ter]eae non
conformati nunc. d[icitur] q[uod] ex iste p[ro]p[ter]eae
si ergo anglatam p[ro]p[ter]eae sufficiunt nunc: supposita
a existente p[ro]p[ter]eae vera genet. hoc a. e Gallo.
h[oc] n. e est sufficiens inter mutuum accidentia,
tunc qualis e anglatae et inter mutuum p[ro]p[ter]eae
stetim. Ie: q[uod] omnia accidentalia p[ro]p[ter]eae manente
eodem nunc. hoc ut q[ue] p[ro]p[ter]eae ex alibi sol
miser, mutare a. frumenti qualis e genet p[ro]p[ter]eae
novo destruuntur. Q[ui] existentes conformati ita ut
genet sufficiunt nunc: conformati. et hoc fundatur e.

Contra

167

Cerbo hanc doctrinam pluris propter angustatę
non manet eadem nūm: māa signata, hacte, de-
terminata p̄ hanc quaten. s̄o non manet idem nūm:
s̄on̄ gryna p̄t. q̄a in diuinis suis vel unitas nūm
merita illi definiunt s̄o māa signata p̄t ut
doceat themis: om̄is vero p̄t in c̄ty generalit̄ d̄
corruptionib⁹, n̄ illis n̄ māa ē in ḡmō fluoxu
et q̄dām p̄tis de reno aliquid, alia vero
deponunt. Confirmat̄ auctor. Q̄o ad c̄tia
imfecta n̄ illis n̄ et forma crescit et anguit̄
ad augmentum māa, q̄a ferme c̄tium s̄i
fobū s̄unt vici filios et exasper. q̄i cum n̄
c̄ty p̄fatu non s̄unt manet māa s̄i et p̄t
ferme p̄angstūm ḡmina n̄ uidez grāto
monial r̄tem nūm: compeditū.

Pro resolutio syph. Obi: et aliorū angustiū q̄
hī p̄fū p̄nt plena s̄o iul q̄ rām locutus ab
mentis sc̄i vero querit̄ n̄ māam auxiliis
q̄ sp̄eciat̄ n̄ indegitatē nāa sup̄p̄fīz:

Nota

Nota 20. Variam est unitate numerica cum
parte. cum vere nunc eadem est et p[ro]p[ter]e,
tis ita nec cum vere eadem i[n] unitas vel unitas
si n. logiamur de deo vero habet p[ro]p[ter]e
et eadem infinita habet. sed unus et totus
ut nulla esse in yis mutata neque p[ro]p[ter]e
accidentalis sit rep[re]sentatio. si vero logiamur de
h[abitu]is triplici genere omittatur in illis rep[re]sentatio[n]ibus. nam
quidam creaturae varians quodam p[er]m[an]entia accidentia
non vero p[er]m[an]et. eadem vel p[er]m[an]et, et ita Angeli
omittatur vel variatione sup[er]cipitur in suis quibus
infectis emulsi si: et uolubilis emulsi. non vero in fistula
genia, ita quo cetera q[uod] p[er]m[an]et p[er]tinent et incorpore,
tive, mutab[il]is quo ad metu localem. Aliis vero
sunt absq[ue] mutab[il]em sup[er]cipiuntur in genia p[er]tinent
non quidam sicut p[er]ficiencia etiam partem q[uod] ex
forma p[er]tinet h[abitu]s maxima, et h[abitu]s g[ra]atis sunt
etia ait p[ro]feta ut sunt ho, equus, leo &c.

¶

Q^{uod} actio p^{ro}m^{otio} t^{er}ren^e et angm^{entum} r^{ati}on^{is}
in man^a q^{ue}c^o pars est^{ur} phyc^a ut docim^{us} libⁱ:
phy^a: certa forma ist^{em} atrum cum fuit in si,
invisibilis d^{icitur} sensa non subi^{nit}ius dati mutari.

S^tig grada^s uaria^s regul^s in ihs rebus acu
schum in man^a fuit et in forma multaria figura^s,
ut erit multa fuit actio in p^{ro}f^{ess}o et p^{ro}p^{ri}a
in p^{ro}b^{abil}is cum formis fuit extensa et invisi^{bil}is
non aliter alijs man^a, ideo si vel q^{uod} mutari mentu^s
debet una p^{ar}te man^a et alia aequali, ita et
glori^s in forma, q^{uod} in man^a ead man^a
compositi sub eadem figura, sed iste uen-
tum insuperius q^{uod} a multis numeris est oper,
tenet in se unius et multis. idcirco ad hanc

P^{ro}p^{ri}a fuit angustia. Noto autem vel p^{ro}p^{ri}is et q^{uod} est
certe docent Thunus: man^a figura^s p^{ro}te
vel man^a elevata uita ad hanc q^{uod} est
progen^r m^ulti creas vel numeris multis non
legimus de man^a et q^{uod} mathematica gress^{us}
illa debet p^{ro}f^{ess}ur in invisi^{bil}is, vel logica phyc^a
p^{ro}cedentibus

gāderamus talibus mē decimēti et nō nū mē
t̄ fīnē sp̄is mōly dēlītī nīnētib⁹ et fr̄e Dēb⁹
fr̄e hīs nūm̄: hīc d̄ m̄ dān̄k̄y ga hīb̄ iſtām
mēam dēlītī mīnūtā ad hāce ḡntām ḡnā
mēde hīt̄ el eam q̄m̄ ḡnā vīrūtē & hālīt̄y
fīnē p̄fēctiōn̄ d̄ili dēlītī al iſtām̄fēca. et
hāce d̄der mīnūtā ad hāce ḡntām nān̄ rēp̄is
m̄ alīs m̄ fīn̄chīs et ḡnāl̄ jūf̄ cīens t̄id
ad fīb̄nēdā mīt̄ aīt̄ sūmērīcā Rēt̄w.

ff̄d Cōf̄irāmētām ~~ff̄d~~ ḡnd līc̄t̄ m̄ aīt̄
m̄ p̄fēctiōn̄ nān̄ t̄m̄ fīt̄l̄ aīḡnt̄ n̄l̄ m̄n̄t̄o
fīnē mēam̄, fīt̄ et fīnē fōrmā t̄m̄ fīnē el hāc
cadēm̄ nūmērīs, ga hāce & ḡnāl̄ wīt̄s mūmērīa
ḡnā cōmēp̄tib⁹ et nān̄ t̄lām̄ nīnētib⁹ exposit.
nam̄ nān̄ m̄ aīt̄ rēly dēlēm̄ pōnēs aīḡnt̄
wīt̄b̄l̄ mūmērīcā fīt̄ t̄lām̄ q̄ fīt̄ aīcōmēdātā
ḡnāl̄ nān̄, mēde elegānt̄ vīzit̄ D. Th. de lōs
ḡt̄b̄n̄t̄e et b̄rēt̄b̄l̄ nāt̄s lēt̄: l̄ypp̄ens de
plānt̄s. ut̄ aīt̄. ḡnd līc̄t̄ m̄ hīs fīt̄ mūt̄b̄

m̄

169

in partibus et ramis sicut in easdem tr. num.
plante ea manet idem fructus & radix
et ea & manet ead nona minima cum ead
mutata est prout, licet in partibus integrabilis
sit facta mutatio, & augmento & incremento.

Alii casus 70. Tamen nihil amplius dicit quoniam
prae partes & ab eis non distinguuntur realiter
ut locutione lib. i. phys. sed esse partes numerum
minimorum & augmentorum, cum eadem natura & eis
partes minima & aggregatae & non manent
diam numeri. tamen n. p. t. ex dictis syma.
et ergo recte inferitur si non eis partes solidi
mutantur & tamen non sit aliud quod prae partes
non poterit non mutantur & igitur tamen.

P.D. Contra M. J. h. Jenyns ta explicando in lib. i. phys.
& Diss. m. matr. Contra m. fructu N. m. q.
tacit multe partes maxima transcursum & plures de
novo procedunt, q. tamen eis minima & identitas
cavat scilicet minima procedunt ut in perceptibilius
fuit

fratrem autem formam partoris u. j. manu uel pectus.
hunc de manere ead pars minima fructus et fructu
idem numeri corporis sicut iustitia solumque de umi-
tate numeri a loco. ubi sicutim q. ad hoc ut sit
unum numeri locum non paret q. maneat hanc numeri
sufficiens ut hinc numeri distingua, sed sufficiens
q. est sufficiens q. flentur et reflentur filii numeri
cum procedant cum eadem virtute ad gradus uel
centrum mundi et q. hoc in omnibus eadem sufficiens
fructus et si matris et identice numerus. Eadem
modo philosophandu et in q. fructu. Hoc est Atto
sicut in novo non manere idem numeri fructus omnes
fratrem partoris mater, sed fratrem fructus. iste est frater mater
fructus gloriosus et ideo omnes ut socii filii
non sit fratrem partoris mater, sed fratrem fructus, unius
rati, q. a. u. q. angelus debet manere, sed partoris
mater matris q. deinde non maneat, fructus non
maneat, q. a. omnes fructus fratrem partoris fructus non
a. mater q. a. opem fratris ut intelligas tanta q.
neque partoris fructus non accipiat formam pulchram

9

170

que pars fructis et effectis compositi, neq; et non
partis matris intelligit maxima pars q; altera
pars compositi enim raro est q; ista. q; cum
angustae sit matris accidentatio non habet p; flos
partum aliquam substantiam nec generat nisi parti
futuori euti nati vel compescit. q; non p; mai
generat formam. Et pars substantia composita.

q; q; p; flos magis q; angustae solum comprehendit pars
tibi fructus vel flos solum partes fructus non legi
de forma substantia vel flos, sed legi de partibus
integrabilis fructuorum propriis, haec, solum una forma
et figura. Et q; non intelligit formam substantiae
ut hui ultra p; barri facile in hinc et aliis casis
factis quem formam fuit in exteriori et interiori,
inservit. q; solum illarum non potest fieri angustae
grana p;ll. q; angustae q; terminas ad aliis q;
sit exteriori et interiori. Et p;ll. vellere.
Partes fructus et mater non hoc inter se vellentes
timere realiter tamen res a re, sed partes matris

dwr

de fratribus quatuor substantiis tali forma vel tali
figura. et si aliqua ex diffinchi inter illas
vel sit, illa sibi dicitur ex fratribus et ceteris. Unde
colligimus male nomenclature Margolin dictu Artis
et per partem fraternam intellectum partem personam
matrem vero non personam q[uod] explicatio non est ac
mentem fratris. Natura ergo. Quidlibet pars
integralis potest separari a corpori. sed solum illa materia
ex qua et composite, et solum peculiare natura
naturae et figurae rae enim distinguuntur ab alia
parte, u. g. manus potest a corpore separari sed solum materia
ex qua est, q[uod] materia australis et simili materia
potest, et difficulter separari hinc. Potest et manus
separari solum peculiarem figuram et naturam ex qua
distinguuntur ab aliis partibus u. g. pede, brachio,
alio et partibus corporis. Si ergo modo accipit potes-
tum vocat ab fratribus et fratris causa pars matris
qua si sibi solum separari materia ex qua est
et ex hoc separari accipit manus deponen-

171

ministrum gratus matris. si vero ead pars ipsi,
dorsum et modo bene vocata pars fratris, quia scriptis
situm reconciliare et frustum rancor situm quia sicut
frangunt at dily alius proposito. Vnde tunc
Natura genitrix angelus debet et membra hinc
angustior. et non debet ex rumpi et angustiorum
raro et clara; nam angustior et multas occidunt alios
jejunum eis mandat inveniatur. tunc pellit pellit
gymna. nam haec et siffa in hoc multatum ac
extenuatum et depletum ista totaliter variis
situm non nesciit hominem. Ex his pellit non sine
siccissime Hoc angustiorum non fieri situm gratus
matris, sed fratris et si vero angustior non et
per seipsum a situm gratus matris considerabatur, si
situm et multa eam et fabrica operibus flexum,
percolatum et calorem naturam et sumis iterum
restauratum et alias partes aduenientibus, sed lati-
tus situs gratus in hys ratiis angelus gratiorum
se manent in ead. non designat per seipsum

me

me partis q̄ quā distinguunt ab alijs atq; hanc
gratiosa p̄tēs fuit. Et p̄tē huc dicta fuit q̄
rām insinuatā. Nam ut explicari my si nota.
nimy is q̄ angel debet manere, sed partes math
ematicae non manent s̄cō fōtē frūtē, hanc
sunt certa rāe frūti partis. q̄o anḡstā non sit
fīrm̄ partis metas et frūtē ad sentiū explicatiō.
m̄ ḡtā ex īnotato ultimō. m̄ et p̄tē. calor
n̄ nātē. m̄ de cōvērta vīta gl̄mūs q̄ fūnit partis
matē et alia partis acq̄nt̄ m̄ qua cōx̄fītione
q̄ manet frūtē rāe partis, nonne q̄ p̄tē
manet frūtē rāe partis, nonne q̄ p̄tē
manet m̄ rāe, nātē, et figura manē. et idem bīen,
cum de alijs partib;. q̄o anḡstā tū sit fīrm̄
partes frūtē, hanc frūtē q̄ fīrm̄ partis fīrm̄. Et p̄tē
frūtē non corrumpt̄, bene tū q̄ modo. q̄ ut
de partculare dīm̄ fūlāns tū. aut̄ aue s̄m̄.

172

et proficere sunt frigidae. Haec suadetur
Quintus pars integratio ut dividari aut sum-
ptuosa ut vix. caro aut olio, sicut tali vel tali for-
ma. aut sumptuosa ut haec competit ex haec
manu & fluit & refluit. proderuntque se
mundo et angelorum que sunt ea rite & effe-
rat. et nemo de modo non ex angelis per
prodigio corrupti. Quod est eleganter expositum
S. Th. normallis ecclesiis de gloriis & igne.
Piatum est quantumvis partes aquae & fluminis
flumen de curvant et sunt sinequa multa in
grecis, tunc cum illis defluant & ead rima
et ead alium, quod tunc idem nomine flumen frater,
Item quoniam vis ligna ex aliis paulatim nutrit
agnis sed omnia et omnia matre accepta
tunc unum fonsibz appositam paulatim et successiv-
iter & formantur sed clariora rima tunc idem
omni agnus fatus manens. Et huc schizimus
hunc i. p. why: videamus rima videtur.

ita

ita si hoc sit prout maxima matthe spicula
et particularis in genere oculis sicut diversas et p
angulum nancis tunc ~~ga~~ ^{sp} generali fructis
raro figura et sity cuiuscumque partis de fructu
per secum idem suppositum est cum pars fructu
et plane ad angulum aegri aegrit. et hanc dicitur
non non habet tam in sity effectus quam in eis
non aegrit non pars forma p angulum quam
in rumpulis et plumbis ut eis fructu non
aegrit de non pars maxima q angulum, ita et
non pars forma q uanam sit ab aliis in partibus
effigie physio, tunc cuiusque rumpulae solum mutatio pos.
titionata proprie entitati, non a. fructis. si ideo et
manet idem aut rumpula numero, fructu loquitur
ut explicatur.

Populi sunt cum multis Pomis in his formis de
progenie continentes, non solum in numero
plures & raro & raro de illis nihil dicimus
Solum Naturae Varias haec in re esse factas

Pray.

Proxime tu fuit vix pate Scoti et am eis dicitur
 cipitum aperentum primum in tuis duabus episcopatibus
 hoc existimat et illa scilicet nihil est aliud quia
 modus planus in tuis filiis. Ta fanta et dicitur
 Et hodie eis sedis aperentur. Primum radicale
 in tuis duabus episcopatibus signatum quod
 Tanta si recte explicetur verissimam. Quia
 a. Thomas in belga et maxima signatum
 quod plures scilicet Parishes. p. n. 1. 3. a. 2.
 Ea ergo sicut fuit de origine facile poterunt
 accommodari et in multis omni generis et
 genere multas de dilatatione ad numerum futurum et
 prius origines tam proprie signis in numeris
 sive et omni modo.

Selet huc a non nullis qui utrum actio habeant
 certum tempus significare ut propter generis et
 tunc tempus non amplius significare ne cogitat.
 At R. hec non posse ad eos certa regula vel
 terminum sibi per manus et diversimode occur-
 rentis significare invenimus. Ceteris tu fanta et quod
 av

ad hanc vltm erescit et augm usq; ad 25.
etatis annū grammis hinc termino alij
alij addant, alij vero deuant, q̄ somnus
sciat hanc līm augm et erescit usq; ad
z. annū inclusū. Gr̄i vero adhuc si cum
hanc erescit usq; ad annū trigesimum. Ius
hęc duas partē cum quæsi ipsa eximia regn,
nent non sūnd probabiles et id est media sentia
linenda est.

Dubium Quarsum.
Quid sit Rarefactio et
Condensatio; et utrum
sint species augmentis
et diminutionis?

Conclusio Prima.
Vere datur in rebus tam rarefactio quam
condensatio.

174

zita libro 2. Th. 2. p. 2. lxx. 29. et ceteris plurimi.

Pax et caritas et denititas sunt duas qualitates
gloriae. quod pax pacem in eis est. sed pax
huius mundi pax ratione et deosat. quod
nisi datus in aliis rationibus est aduersatio.

Ankynus de dilectione rationibus et deosatis
loquamus explicando et quid sit Ramum et densum.
Ramum sicut 2. Th. in 2. sententia 3. q. 7. a. j. q. illud
Quod sub magnis similitudinibus patet gloria
mata. Deinde a. t. q. sub parvis similitudinibus
multa glorietur macte. ut si accipias ferrum
vegetale et ignem vegetabilem ferrum te decepto
rep. ignis. quod sub aqua quod est invenientur
per gloriam macte. Et heta q. in his deceptis by con-
suetudine, non dicitur auctoritas. quod macte magna
vel parva, vel optima macte. q. rite dicimus
quod si gratias hodie gaudia vanitas vel gutes
vini gloriarum illi reprobis non dentur vel
vanum esse hinc illi auxilium magna neq; parva
ut

ut p[ro]p[ter]is p[ro]p[ter]is p[ro]p[ter]is p[ro]p[ter]is p[ro]p[ter]is p[ro]p[ter]is
m[od]estia g[ra]tia f[ac]tio[n]e r[ati]o[n]e v[er]itatis. Atque
alibi circa d[omi]nabilitatem et r[ati]o[n]abilitatem r[ati]o[n]es f[ac]tis.
G[ra]tia d[omi]ni n[on] v[er]itatis. Et gen[er]e p[ro]p[ter]eum. Dicunt
d[omi]nabilitatem et r[ati]o[n]abilitatem non esse entia reale.
Sed contra h[ab]et sit.

Conclusio Secunda.

R[ati]o[n]itas et d[omi]nabilitas sunt entia realia p[ro]p[ter]eis
languore ad p[ro]p[ter]itatem qualitatis et collocantur
in entia p[ro]p[ter]eis exponitur p[ro]p[ter]eum sicut in p[ro]p[ter]is
et p[ro]p[ter]is qualitatibus.

go Contra p[ro]p[ter]em. R[ati]o[n]itas et d[omi]nabilitas p[ro]p[ter]eum
sunt entia realia. go sunt realia. go non sunt r[ati]o[n]itas
et cetera r[ati]o[n]es extensiores et circunscriptae in loco.
mutantur et v[er]e dicimus sententiam taciti. Sed hi sunt
sunt realia. go r[ati]o[n]itas et d[omi]nabilitas sunt r[ati]o[n]es
entia realia. Quod non p[ro]p[ter]eum ad p[ro]p[ter]itatem
qualitatis p[ro]p[ter]eum. Nam p[ro]p[ter]eum entia realia donec
minuantur et falsi. go Sali vel sali modo si p[ro]p[ter]eis
go

175

go spubant ad p[ro]p[ter]tua qualib[us] genit[us] p[er]fici.
q[uod]a qualitas et genit[us] genit[us] q[uod]a d[icitur] o[ste]nsio p[er]t[inet]o
f[ac]ilitat[er] et descriptio res tunc vmeristi mode
modificata. q[uod]a o[ste]nsio n[on]em. quod uero p[ro]p[ter]tua ad 3 p[ro]p[ter]tua qual.
p[er]t[inet]o. Raritas et paucitas sunt p[er]t[inet]o tangibili[us] p[er]t[inet]o calidu[us] et frigidu[us]
q[uod]a sunt p[er]t[inet]o genit[us] q[uod]a p[er]t[inet]o q[uod]a est illa qualitas q[uod]a p[er]t[inet]o tang[ue] p[er]sone
p[er]t[inet]o ad 3 p[ro]p[ter]tua qual. o[ste]nsio p[er]t[inet]o q[uod]a hoc n[on] q[uod]a aliis p[er]t[inet]o rara p[er]sens tunc p[er]t[inet]o
discerni q[uod]a n[on] e[st] rara q[uod]a tangibili[us] facili[us] e[st] d[icitur] densa. non facile. go.
CON: Tertia. Raritudo non terminatur se jo ad m. q[ui]ntum gl[ori]e,
sed m. extus enim sine p[ro]p[ter]tua localem. Solumq[ue] q[uod]a rara,
paucitatem non aequaliter de nonnullis aliquibus pars q[ui]ntu[m] neq[ue] ille destruunt p[er]cedens
p[ar]tas et aliae alia de nonnullis pluribus pars. P[er]t[inet]o p[ar]tis. in vicino loru[m].
Si r[ar]itati enim mutari q[ui]tas vel r[ar]itatio terminari ad m. q[ui]ntum
tum haec sit q[uod]a vel p[er]t[inet]o p[ar]tas tota destruenda in r[ar]itatu[m] re q[uod]a p[er]t[inet]o
q[uod]a ad destruendam p[ar]tas. Sic i[ps]i go. m. videt sententia. q[uod]a
non videt alii modi quo r[ar]itatio p[er]t[inet]o sententia
q[uod]a i[ps]i go ad m. q[ui]ntum. m. q[ui]ntus ad sicut partem p[er]t[inet]o
si q[uod]a r[ar]itati enim q[ui]tas q[ui]ntus totaliter destruuntur.
ut et nuna advenireb[us] sequitur q[uod]a cum q[uod]a r[ar]itatio
debet corrupti. q[uod]a p[er]t[inet]o et falsa go ob. p[er]t[inet]o cor-
si q[uod]a r[ar]itatu[m] o[ste]nsio destruunt q[ui]tas q[ui]ntus
destruunt o[ste]nsio alia accidit corpora q[uod]a q[ui]tas
sunt o[ste]nsio videri. corruptis a. atq[ue] accidensibus
novo corruptis et futura. go m. r[ar]itatu[m]

tert

communis futura est et nascit. go. ea pars pto.
Nam vel illa nova pars quies et rursum ad. pto.
Ia vel velut Cutharic vel ipse frie fte, vel ipse
in nova parte futura qd hinc de novo prouentur et,
vel ieiupes in ead maa et antea erat, atq; haec
dia fuit fulta. go. pto m. quo ad pto. nunc
frie fto neu pt natr clari qntas. go. Et circa
dicere qd rursum ad. pto. nunc pars futura
sic ut dicitur fieri in angustae hoc est ut aliud singulariter ad hunc
go et illi motu extensus vel rursum ad hunc regi
dum fulta qd tot exigit qmias deponit. go et
fulta de zlio idem pto. nunc dico qm
illa et nunc qntis fultus in illa maa et antea
erat. et qd de novo prouentur et fultus in
ead maa. maa et qntis dali natr prouentur
qntum qd qnta pto.

Pto lato quo ad ziam partem si qd rursum
nun ter nunc se jo et m. extensus vel
qntum localium, Agna glauca et rursum
pto

176

per hinc eandem extensio oritur, ut rarefactio nascatur,
ut p. ex. jo. ad m. extensio vel & suam localem.
grana p. m. p. t. aut. obus duos usq[ue] aequalis
magnitudinis & capacitatis, ut si uno percuti
aqua & decisa in alios rarescata sume sit
etiam extensio & suam aequaliter. jo.
p. m. hinc actum. Cogit. Quid in his
hanc sum rarescatur ab aliis extensio
& suam non videtur ad hoc inveniri p. m.
rarefactio Cogit. Quid in his non aequaliter.
extensio vel suam localem. Dicimus in
Cente p. se jo. Quid rarescatur & rarefactio.
nem aequaliter m. extensio ut p. m. extensio.
jo. p. diximus de rarefactio & dicimus de
condensatio q. s. illa non terminata p. u. jo. m.
m. quatenus vel m. extensio.

Conclusio Quarta.

Rarefactio per se jo terminata vel rarescatur,
Item si vel et condensatio vel densificatur.

Cente

Centr. p. 11. Si m. rarefactio non ad ynterv. m. ney
ad ynterv. localem terminatur et sit ney
moy physiq. non pertinet aliq. terminus dari qua
rarietas et densitas. Et cum rarietas et densitas
sunt qualitas technica spci. Ieph rarefactione
et densitate spe alterantur ex quo Ieph

Conclusio Quinta.

Rarefactio non est spes augmentatio,
ney condensatio spes diminutio.

P. 11. Cato breviter. Angustia et aegritudo m. patis
ita ut ipsa vere poneat nra pars patis, si
minutio vero et expeditio patis. atq. non rarietas
hinc non aquif. nra pars patas, ney ni densitas
deq. go rarefactio et densatio non sunt spes aug-
mentatio et dimi nra pars.

Alio cùs go. Per rarefactionem aquif. m.
lucy, m. diminutio, et m. extensis partim. atq. ex-
tensus partim et eff. Iunctis yatis go & rarefactione
aegrit

ayus m. gntas - in p. n. cero rarefacta. illa n.
occupans gradus u. q. unius digiti qd rarefil
occupat gradus duorum digitorum. qd m. uera.

P. jo. Dicitur m. Si sermo sit de m. extensione
multimultus cor. m. non a. si sermo sit de m.
extensione physice. Et ad alium qd dictum ex
longiorum partium esse effera frater gntas Cor:
Neg: tu ita dubius p se jo qd nre factioem.

Olli cies. Si n. rarefactione maneat
est gntas foyneret qd idem est terminus quo
in motu gntiorum foyneus e faltu. jo.
pbt lex. rarefactione et gntas faltu mutato
gntias. jo si in utrui monachus est gntias idem
est terminus suum nichil ytriciorum. hoc a.
che faltu pbt name cum molli gntias p
pnt et nra m a term: ad. quem, nre factioem
sues ruct ytrianis hinc erit term: s. f.

P. Quid licet in gntas et rarefactione
maneat eadem monachus pntas ex hoc tu nra
habet interfere duos molli ytrianos terminari

f

p 20 ad eiusdem terminum fructu. nam ut si vim
hi dno melius terminans jo et pse ad rauatam
et d'cristalem q' fructus sua parabilares s'p'nta
ghanae. Et dno vero terminans ad p'culiam
modi habendi p'ncipio q'ntis n'rau' p' rauafactio
q'ntas m'g'is t'abundit et occupat m. l'c' v'lio.
non r'eu' p' q'den'jaceum ut clare p'lt. IX. 20.

Quod et si illa sua mutatis g'hanae termina
ment' ad eandem q'ntam matth' nrau' tu' fructu'.
nrau' q'ntas ut terminat rauafactio nrau'
s'p'nta modi se habundi q'nta ut terminat
q'den'jaceum.

Oli c'is 20. Per rauafactio nrau' q'ntas
q'ntas jo rauafactio nrau' s'p'nta angustius.
q'nta p'lt - p'lt' ans. p' rauafactio nrau' q'ntas q'
erat culibales s'p'nta culibales, sed neq' s'p'nta
nrau' q'ntas s'p'nta culibales et culibalis. q'
p' rauafactio nrau' q'ntas alia q'ntas d'cristale a
q'ntitate m. p'lt' - ad'm non p' s'p'nta in d'cristale
p'ctu' s'p'nta et p'cristine, s'p'nta culibales et culibalis
fructu'

fructu dimerit sive tres quatuor.

P. Culita et binaria non sive tres quatuor
sunt enim rarae atque sed sunt diversa tres mon-
jura que sicutas sunt. et ita ead quatas
sunt tres et non: ut sive suspicere in diversis
sunt magnaria & sola variatio in accentuata
sunt eadem linea modo ut sive curva modo
recta, hinc isti modi in rebus magnis sicut
est dimeri.

Dubium Quintum
Vtrum agens possit agere in
 passum sibi simile tam secun-
 dum virutem quam
 secundum infensionem. Et
 An omne agens agendo re-
 patiatur?

Notm

Nam non esse sermonum de similitudine in natura
specificā aut genericā. certū est n. q. duo agentia natūrā p̄t
in se mutuū operi īmō et agere organū ut p̄t
in corde q̄ agit in hunc īferiora. Logmus gō
de similitudine in virtute et qualitate auctoritatis
et q̄ similia sunt sicut virtutem vel qualitatē
tum agentiū vel et p̄tū mālitudine rīo qualita-
tibus p̄t agere in se mutuo.

Conclusio Prima.

Grandis sunt dno dñi similitudinē virtutē
et intensiōne cōsiderationē mālitudinē, hinc utrum
non p̄t agere in aliis si et habeat dectionē
mālam.

Ptr Catego Cessante fine actionis cōfutat
actio sed p̄tēt sicut suo vīo similitudinē mālitudinē
et in p̄tētē qualitatib⁹ cōfutat finis actionis. gō
cōfutat et actio ac sequentia non potest agere
aliq̄d agere vel p̄tētē. Nam et agere cōfutat p̄tētē.
m. p̄tētē. finis grandis vel agentis māla uniuersi
et assimilare sit p̄tētē, nūnq̄ p̄tētē mālitudinē
sunt

179

si hinc le pte, sed postea iam ea oīo fructe
go ceteris fructis excedit pductus.

Ita 20 Calo. Vnumqz opus pter qz in aere
vnoct pductum fuit Tunc. go ut qz calidus
ut q. tunc pter calidus ut q. qz in illo non p
agens oīo fructi le pte alium calorem.

PS in Cœstario. Hanc traxi quoniam qd
si attendamus quae ad calorem, ut qz calidus
ut q. non pter rae caloris pter nisi calorem ut q.
potest in rae densitas qua hinc pte ultimis
rebus gradus contrarie. Calor ut q. non pter
nisi rae caloris pte calorem ut q. et ex alia
parte densitas maxima non pter spe rae ut pductus
alio gradu calor. Je sentia Cœstariam falsa
quod videt hinc ageribus fructu sibi inducere actionem
diminuere aliter illam habent densitatem maxima.
pter n. fuit eis phisicis ranta et Densitas non pter
propria actione ut pter hinc. non pter densitas et hoc
rae actione seymet q. datus calor autem in qua
max. seymet est falsa. go. pter seymet
accipiam

accipitrum ignem rauissimum sed non rauisfactum
et habet frumentum calorem et justus dicitur illi
ignis tunc fieri auctor. Secundus quod illi ignis
poterunt calorem ultra frumentum calorem. go si
densitas generat actione ad ipsum m. calorem
quod illi ignis erit magis dicitur m. calorem
donet. go datus calor maior quam nix.

Confirmandum habe rati. Si densitas est in m.
calefacti eius. ge et raritas erit causa rarefactionis. hoc nolle. go.
sive pth num d' inveniam ratiom pth d' inveni efft.
go a. sit factus pth. nam alias illius qd est pth summe
calidum supponit qd rati fieret minus calefactus.
huc a. sive factus expia probat.

Hic autem est contra. Expira probat qd omnia
mang sunt calefacta summae et gradus et similitudines
quoniam, sume mutuo se calefaciunt. go
num simile pth agere in simile sibi. C.

PX. Inde mang quoniam non in vicinum quod
qto calorem aut aigendu. qd aquiliter anala
mang

mang suu calidat, sibi multus gferuant calo,
aene quadratum à corde qd qm nchis ambauit
manu et ean qd calor difundat à ghanis coris
annipote.

Thrice 70. Res calida ut qd ptre calorem
ut 2. in fto multum calorem habent. ge potuit
et ptre eundem calorem in fto calido ut qd. aut ptt.
ptt gyna. Res calida ut qd magis apta est si
grenta ad reu pmissa 2. caloris qd gnat res
qd eundem calore.

PX. N. Calidum ut qd spis magis apta ad reu
pmissum calorem ut 2. qna res qd caro et os
calore. calidum n. ut qd iam huius calorem.
ut uiles res et apta ad istum reu pmissum.
Bene tunc apta ad reu pmissum calorem ut
5. ut 6. qne calorem negat ptre aliud finibile
qd hoc et calidum ut qd.

Thrice 70. Supponendo qd duo sunt tri
finibus in qualitate et gradu non sit tri
magis

magis fortis alios. tunc sic auctor. nō isto
causa multa rura sit agere in aliis. qd Cate. fuit.
per m. viri unita fortiorē sepius diffusa. fuit
calor v.g. in re densa ferro sc. vel alia māa,
te magis unita grā in flūpa. qd te fortior
calor in ferro grā in alii. Ut̄. sed viri
fortier̄ sit agere in scilicet. qd.

PX. Supposito q̄ re dena et rarefacta habent
cardine ac ante dūtem in hīl in se multa agent
ad p̄t̄ d̄ies. illa sentam viri unita te fortior
se ip̄a diffusa h̄t̄ non extens parvus, non a.
q̄to extens non fuit parvus vel q̄to aliis p̄d̄obat.

Pro 2ā parte dulij Nōm et non sp̄e formar,
nem de agitib⁹ in alio, gratia et DENS.
et Angelus. Ita n. agitib⁹ rura fuit in capa
qnt̄ ager alio ut̄ rep̄sp̄one, neq; et semmo
et de agente in hūfimale, et fuit ita potom
q̄ grās circa protas emittendo h̄t̄ intutio,
nales

nulo ad illas et tr. otm. nol. reparatis ab illis.
 neq; et tr. hū de agente phisico mediato,
 sed de illo q; immediate agit se, nam certe
 et cetera operando in hinc inferiora nihil ab
 eis reparatis q; non habet meā capaces
 transmutatis, potr. q; lex nū de agentib;
 Tamen q; et cetera q; pīm granitatem et
 coriante in meā transmutatili.

Naturae. Quod resistencia in genito mi-
 sit atim quoniam in rudimentis alijs me
 subveniat actio et effe hæc a. in rudimentis
 q; multipliciter quoniam ex multiplici cau-
 jo q; atque res senti apta, nec capax
 resistenti saltem acti enem. et sic sit di cœre
 et cetera resistere agentib; inferiorib; q; non et
 capax alienis impetu facilius ut his
 inferiorib; - ea resistatio q; est proposita q;
 atque qualitatem q; hæc cum sit activa
 diffit tr. pīm et vestri, et iuxta hanc modum,

id quod est durum resistit divisioni.
Et ut habeat resplendia fieri et aliquam qualitate
geminam actus et per judgmentum resolutus et transmis.
Hic notatus sit.

Conclusio Secunda.

Agens quod communis est cum pectori in mass
transmutabilitate agendo reputatur ab illa.
Certe pectorum. Undeque agit in pectori et in arteriis et pulmone
in pectori et in arteriis, sed ignis et agens in aqua
et in aqua cibis quo ad calorem et in pectoris que
ad frigescendum. Et agnis agens in aqua rega
tis ab illa.

Pto. Cante exproptore Nam ferme condens poterit
sibi in aqua ab illa frigescere et extingui ferme
est poterit sibi manu calidum apprehendit ferme
manus illa calidariendo ferme sine rem frigescere
ita simul caput ab ipsa licet calidus manus
sed non quia frigescibus illay est quia danguit.

Contra etiam Cante. Mass hinc in fundo sibi

Joham

182

pritione ad eis formas sumendas, q̄o enim ē deli-
te applicata ad agens reducere ad actum. et q̄q̄t
q̄to manū ē debite applicata ad patim̄ et pati
In h̄t virtutem p̄a actum̄ ad res ipsas
p̄ qualitatem ytria recipit aliquā impressionem ab ipso editam illa quo agent et recipientur
in vicem.

Cui c̄es p̄. Si omne agens agendo regis-
terat se nec q̄ idem simul et semel moneret
motib⁹ contrariis. ḡsequens ē falsum et ultra dicta in
physico. q̄o et id ex quo. p̄tr sey: demq̄ q̄ aliquantulus
ignis distans ab aqua calefaciat aquā ita ut mediet
aēr ille simul frigescat et calefaciat. q̄o idem simul et
semel moneret motib⁹ ytria. ḡsequā p̄k. p̄t ans. nam
ignis in illo casu p̄ aērem ducet calorem in aqua et
aqua ē ḡta. p̄ aērem ducet frigiditatem in igne. q̄o
aēr ille simul recipit frigiditatem ab aqua et
et calorem ab igne. et q̄q̄t idem aēr moneret simul
motib⁹ vnuoy centauri.

RP Tunc distinctione p̄i n. ignis et aqua p̄st ex quod
aut fitatis tunc neutrum ager in aēre, p̄st in predictis fe-
nibus. Si vero alium p̄st fortius, tunc ex quod in aērem
alium non non. neq̄ et quem q̄ q̄t agens et patiens

nam

noue & glazial multo raro agant et refrigerant
noue credunt q. aqua q. ab igne differt non
calefacit aqua nisiq. & fons rara de aqua vel
medicale est q. se multo tangunt. Contrari.

Ponamus casum q. ignis sit fortior et hunc calefact
et aerum aqua certe aer ille medius q. calorem
communicat ab igne calefaciet aqua. ut n. nihil
reparat ab igne. q. raro dicitur ab igne agens immediate
genuit rapido et tunc nihil reparatur. m. p. tr. nam
ille aer ex una parte calefit ab igne et et in illa
parte calefit qua glazia aqua. q. noue et simul
ab aqua reparati et in illa parte qua generatur
nam si calefit recipit calorem et pro magis
recipit calorem tanto meo expedit frig. -
ex hunc q. illa parte non recipit frigiditatem.
f. n. c. x. a. p. tr. multo est n. genitio q. cedere
q. illa parte aer simul sub gradibus recipit
recipit et calorem ab igne et frigiditatem ab
aqua et non est parte. sed haec difficit sicut et
ut ex dictis lib. 5. phys. p. 11. ubi ponimus nihil
prope moueri simul duobus motibus q. hancis
et

d' angel' argut' ga idem non ut fumul' n' lenti' et
 remitti' cum in lepro' eufest negare' non n' lepro'
 q' e ignea remissio' sed si idem fumul' frige' et calo',
 fumet fumul' n' tenu' erit et amittetur' cum calo'
 factio' sit n' tenuis' coloris et frigescatio' remissio'
 illius - go' non stat' q' fumul' aer' calidat' ab igne
 et frigescat' ab aqua. Unde solus P.T.
 Nam sustin' sic q' in lethargia' q' agere re-
 gredi a passo nisi aliamque m' p'udic' ne reproducat
 aliq' in agere in d'rito. Lascu' m' pudic' aqua
 ne easq' frigiditatem in aere' ga' ut supponit
 ignis et foribus et ita. Occupat' aere' q' iu'
 atissime caliditatem, addeq' m' p'udit, ne m' i'ffra'
 aqua intrahat frigiditatem & ita tunc aer' agere n' rep'atis.
 Contra u'nguis' aer' calidat' ab igne medie' inter
 ignem et aquam et calidat' m' p'udic' respi' aqua
 go' rep'atis ab ipsa aqua ac et aq' ignis frigescit
 omnis supponit ex dictis. q' ignis p'or. q' a' et agere
 m' p'udic' p'f'g' et communio' cum man' trans,
 mutabilis rep'atis. P.T. Quid licet aer' m' p'udic'
 sit agere ultim' m' p'udic' aliq' in aqua

ga

parte maiori resistentia quia aqua sit artificiosa.
aut non resistit aqua, calidiorum actionum ignis
qua in se videt et illa in calidiorum per quam
poterat calor in aere et eandem et vernas ab igne
qua dicit corrumptiva, cum ergo calefactionis sit
in virtutis quam frigefactionis ignis non potest separari
a frigefactione, sicut aero aero, si cum receptante aero,
ne ignis aero potest in esse actio, et applicari aqua.
hinc et deinde calefactionis ipsa est ab ipsa receptantur
qua idem resistens et calefaciens et non est calefactionis
nemus ignis in se recipiens.

Olivierus qd. Si et agens in agendo reputabatur, sicut
quod idem potest effectum et non potest regi: responde. Atque
hoc et factum ergo et in multis libris. in pto. pto.
sicut: nam agens est quod actualiter est effectus, ipsius a.
et quod potest effectum et non potest regi: ergo si agendo reputabatur
idem enim effectus et non potest regi: responde.

Arguit H. sicut: scilicet quod idem potest effectus et non potest
regi: respondet: ad quod dices: agens non reputabatur
ea ratio quia agit, neque agitur ea ratio quia reputabatur.

Scilicet

184

per agit qualiter abget nō passo punit, reparab.
u. et recipit qualiter hūt maxū capacem ut re
cipiat illam dispensationem premissam a passo cui
debite applicatur et tunc ageret.

Propositio 3. Si operis agendo reparab. foy &
ad proportionem m. ni aequalitate fiat actio foy:
et quod sit aequaliter 7. media. ḡo dicitur ex quod haec
p̄t foy et dixi q̄ calidū ut 8. agat in frigida
ut 6. non sic anglo. Calidū ut 8. reparab. si foy
grado ut 6. abz certe e ut frigida 6. sit m. m̄s
tunc et aequalitate quā calidū ut 8. ḡo a p̄p,
hinc m. ni aequalitate fiat abz.

PXVII. foy. sc. q̄ m̄tiorē foy siat actio a
proportionē minorē in aequalitate fiat p̄pib. siat actio
a proportionē maiori. licet ut frigida ut 6. non
habeat tantā aequalitatem s̄tā hūt calidū ut 8.
s̄tā tunc p̄ly resistetur et rē illa p̄t agere in
calidū. Et hoc dictata ad diem 18. Junij. anno 1630.

FINIS LIBRI PRIMI DE GEN:
ET CORRUPTIONE SIMPLICI.

LIB. 2d9.